

Budi ono što jesi i uvijek ćeš biti zadovoljan

Svi podlježemo nekim pravilima, a jedino pravilo na koje nam ukazuje sam život glasi - budi ono što jesi bez obzira na obrazovanje, dob, spol, roditelje, rasu... Ali često puta, prihvatiti ono što jesmo najteža je životna zadaća. Razlog neprihvatanja najvjerojatnije su ljudska mjerila u određivanju važnosti uloga. Shvaćanjem da su sve uloge glavne, i da sporednih uloga nema, prestaješ biti nezadovoljan čovjek i prestaješ se uspoređivati s drugima. Upravo zbog usporedbe s drugima, čovjek dovodi sebe u zabludu, u "krizno stanje svijesti". Kao takav, zanemaruje istraživati sebe i svoju ulogu, ne samo gubeći vrijeme i novac, nego i gubeći osjećaj tko je, kakav je i za što je stvoren. Svaka je uloga dovoljno velika ako je čovjek ispuni za života. Izlazeći iz okvira vlastite uloge koju trebaš ispuniti i pokušavajući imitirati tuđu ulogu, na kraju gubiš sve uloge jer niti jednu nisi izvršio. Imitiranje tuđe uloge je život u obmani, koja kasnije rezultira psihičkim iscrpljivanjem koje se odražava u ponašanju i postupcima. Da bi roditelj shvatio ulogu svoga djeteta u budućnosti, neka promatra njegovu igru. Ali kako će već odrastao čovjek prepoznati svoju glavnu ulogu? Vrlo jednostavno. **Treba biti sretan u ulozi koju obavlja, a ne postati sretan zbog onoga što mu uloga donosi.** Kada je čovjek sretan u ulozi koju obavlja, tada mu uloga donosi i položaj i materijalnu dobit. Ako unaprijed razmišlja o koristi koju dobiva obavljanjem uloge, vrlo je moguće da uloga završi fijaskom. Primjer krediti. Može li itko za sebe reći da je sretan u ulozi dužnika? Sigurna sam da nemože. Pa zašto onda posuđujemo novac? Posuđujemo zato da bi kupili sreću koja nam nedostaje, no može li se sreća kupiti? Može, dok nam poštar ne pozvoni na vrata i uruči ratu kredita. Da li student uživa u ulozi odabira fakulteta ili u očekivanju diplome unaprijed promišljajući koliko će zbog diplome u budućnosti zaraditi. Čast iznimkama. Ali računajte na to, da ako na taj način tražite sreću, i ono malo sreće koju pokušavate uživati, uvijek će se netko ili nešto pobrinuti da pokvari užitak. Takva je sreća surogat sreće. Zato preispitajte ponovno uloge u kojima ste zaista sretni ili one u kojima glumite prisiljenu sreću. Odbaciti prisiljenu sreću može samo čovjek svjestan svoje prave uloge. Za pravu ulogu nikada nije kasno jer samo prava uloga u konačnici otvara put boljem životu. Svi koji ne potraže i koji se ne posvete svojoj pravoj ulozi i ne priznaju sebi – ovo sam pravi ja, uvijek će imati problema i sami sa sobom i sa drugima.

Odgovor

Gospodin Antun vrlo je nezadovoljan i nesretan jer se prekinuo njegov kontakt sa sinom i ne zna što da učini.

Antune, Vaš sin je dovoljno odrasla osoba i sigurna sam da zna što hoće u životu pa tako i u odnosu sa Vama. Svjesno je prekinuo odnos jer mu odnos sa Vama izaziva bol. O Vama mnogo razmišlja i prisjeća se divnih dana, ali i onih najbolnijih koje nemože zaboraviti. Kako će bol nadjačati ljubav, kontakt s njim i dalje ostaje neispunjena želja. Svaki pokušaj sa Vaše strane, još će više zamrznuti odnose. Posvetite se sebi i svom životu, posebice zbog mogućnosti infarkta. Poruka: Onaj koji voli uvijek pronađe onoga kojeg voli, i u tome ga nitko nemože spriječiti.